

Η Αποστολική πόλη των Πατρών τιμά τον Απόστολο Ανδρέα (ΦΩΤΟ)

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πατρών](#)

Με λαμπρότητα και ιερά κατάνυξη, η Αποστολική και περιάκουστος πόλη των Πατρών εόρτασε τον Άγιο Ανδρέα, ο οποίος στην Πάτρα έφθασε μετά από την μεγάλη Αποστολική περιοδεία, ανά τον τότε γνωστό κόσμο, edίδαξε και επεσφράγισε με την μαρτυρική επί χιαστού Σταυρού θυσία του, αυτή την διδασκαλία, την μαρτυρία και ομολογία.

Στον Όρθρο της Εορτής, στο περικαλλή Ναό του Αποστόλου Ανδρέου, εχοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Σερρών και Νιγρίτης](#) κ. Θεολόγος, ενώ της πολυαρχιερατικής Θείας Λειτουργίας προέστη και εκήρυξε τον θείο λόγον ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου](#) κ. Ιερόθεος, ο οποίος τυγχάνει και Αντιπρόεδρος της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος,.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου Ιερόθεος στο

κήρυγμά του ως εκπρόσωπος του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερωνύμου, Προέδρου της Ιεράς Συνόδου και των Σεβασμιωτάτων Μελών αυτής μετέφερε τις ευχές τους στον Σεβασμιώτατο **Μητροπολίτη Πατρών** κ. Χρυσόστομο, σε όλο το πλήρωμα της Ιεράς Μητροπόλεως Πατρών και τους άρχοντες όλης της Περιφέρειας.

Ειδικά για τον Μητροπολίτη Πατρών κ. Χρυσόστομο είπε ότι όλοι γνωρίζουν και εκτιμούν τα χαρίσματα που τον περικοσμούν, φυσικά, διοικητικά και εκκλησιαστικά, καθώς επίσης ότι ποιμαίνει την Ιερά Μητρόπολη με ευπρέπεια, ιεροπρέπεια, σύνεση, νηφαλιότητα, διάκριση, ιεραποστολικό ζήλο, αγάπη προς τον Θεό και τους ανθρώπους.

Έπειτα, ανέλυσε τον λόγο του αγίου Ανδρέα του Πρωτοκλήτου, του πολιούχου και προστάτου της πόλεως Πατρών, όταν του ανακοινώθηκε το μαρτύριο διά του Σταυρού: «Ω Σταυρέ, τον οποίον πάλαι επόθουν, ιδού τώρα όπου απολαμβάνω την τελείωσιν του πόθου μου».

Ανέλυσε ότι ο Σταυρός του Χριστού τον οποίο ποθούσε ο άγιος Ανδρέας, δεν είναι ξύλον καταισχύνης, αλλά ξύλον θριάμβου και νίκης εναντίον του θανάτου, του διαβόλου και της αμαρτίας και συνδέεται αναπόσπαστα με την Ανάσταση του Χριστού και την αιώνια ζωή. Μια θεολογία που διασπά το μυστήριο του Σταυρού από το μυστήριο της δόξας είναι «ψευδομόρφωση» στην ορθόδοξη θεολογία.

Κατά τον άγιο Ιωάννη τον Δαμασκηνό ο Σταυρός του Χριστού είναι «αμαρτίας αναίρεση, φυτόν αναστάσεως, ξύλο ζωής αιωνίου». Το μυστήριο του Σταυρού και της Αναστάσεως του Χριστού είναι η βάση όλων των Μυστηρίων και της ασκητικής ζωής.

Κατέληξε ότι αυτό το μυστήριο του Σταυρού και της Αναστάσεως του Χριστού, το οποίο βίωσαν όλοι οι άγιοι και ο άγιος Ανδρέας να εμπνέη όλους, τους σταυρωμένους και σταυρωτές, για την ειρήνη του κόσμου και των καρδιών μας».

Μετά την Θεία Λειτουργία, ετελέσθη η καθιερωμένη **Δοξολογία**, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρών κ. Χρυσόστομου.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών, στο προσφώνημά του, ανέφερε τα εξής:

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Ναυπάκτου καί Ἀγίου Βλασίου κ. Ἱερόθεε, Ἐκπρόσωπε τῆς Α.Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερωνύμου καί τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

Σεβασμιώτατοι καί Θεοφιλέστατοι Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,

κ. Ὑφυπουργέ,

Ἐντιμότατοι Ἀρχοντες ἀπαξάπαντες κατά τήν προσήκουσαν σειράν καί τάξιν.

Κατά τήν λαμπράν καί εὐσημον αὐτήν ἡμέρα κατά τήν ὁποίαν, ἡ Ἀποστολική καί περιάκουστος πόλις καί Ἱερά Μητρόπολις τῶν Πατρῶν τιμᾷ, τόν Πρωτόκλητον Ἀπόστολον Ἀνδρέαν, αἰσθάνομαι τήν πηγαίαν ἐσωτερικήν ἀνάγκην καί ἐπιτακτικόν τό χρέος, νά ἐκφράσω, ὅση δύναμις ἐν ἐμοί, τήν δόξαν καί τήν εὐχαριστίαν πρὸς τόν ἐν Τριάδι προσκυνούμενον Θεόν ἡμῶν, διότι μᾶς ἀξίωσε καί ἐφέτος, νά ἐορτάσωμε τήν Ἱεράν καί πανέορτον μνήμην τοῦ Πρωτοκλήτου τῶν Ἀποστόλων Ἀγίου Ἀνδρέου, ὁ ὁποῖος ἔφθασε μέχρις ἐδῶ, ὅπου ἐδίδαξε διὰ τήν Ἀλήθειαν καί ἐφώτισε τοὺς ἐν τῷ σκότει τῆς εἰδωλομανίας καί τῆς ἁμαρτίας καθεύδοντας καί ἐπεκύρωσε αὐτήν του τήν διδασκαλίαν μέ τό, ἐπὶ χιαστοῦ Σταυροῦ, κατά τήν παράδοσιν, μαρτύριόν του.

Εὐγνωμόνως, ἐν τῷ προσώπῳ Σας ἁγίε Ναυπάκτου εὐχαριστοῦμε τόν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερώνυμον καί Ὑμᾶς προσωπικῶς, διότι προεξήρχατε τῆς Θείας Λειτουργίας καί ἐκηρύξατε ἐμπνευσμένα, ὅπως πάντοτε, θεολογικώτατα, ὡς βαθυνούστατος καί δεινός θεολόγος πηγαῖα καί θαυμάσια τόν θεῖον λόγον, μεταφέροντες καί τό μήνυμα τῆς ἀγάπης τοῦ Μακαριωτάτου καί τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Εὐχαριστῶ καί ὅλους τοὺς Ἀγίους Ἀρχιερεῖς, εἰς τοὺς ὁποίους ἀνεφέρθη ἐκτενῶς χθές κατά τόν Ἑσπερινόν καί τοὺς ὁποίους ὀνομαστικῶς καί τώρα εὐγνωμόνως θά ἀναφέρω, διὰ τήν τιμήν τῆς ἐνταῦθα παρουσίας των, τήν ἀγάπην, τόν κόπον, τήν εὐγένειαν καί τήν καλωσύνη τους καί διὰ τήν μεγίστην χαράν πού μᾶς ἔδωσαν μέ τήν συμμετοχήν τους στήν λαμπράν πανήγυριν μας.

Βεβαίως τόν προαναφερθέντα Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Ναυπάκτου καί Ἀγίου Βλασίου κ. Ἱερόθεον.

Τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας:

Σερρῶν καί Νιγρίτης κ. Θεολόγον

Κισάμου καί Σελίνου κ. Ἀμφιλόχιον

Κηφισίας, Ἀμαρουσίου, Ὠρωποῦ καί Μαραθῶνος κ. Κύριλλον

Τρίκκης, Γαρδικίου καί Πύλης κ. Χρυσόστομον

Κινσάσας κ. Θεοδόσιον,

Καλαβρύτων καί Αἰγιαλείας κ. Ἱερώνυμον,

Κανάγκας κ. Χαρίτωνα
καί τούς Θεοφιλεστάτους Ἐπισκόπους,
Ἀλμωπίας κ. Στέφανον καί Κερνίτσης κ. Χρύσανθον.

Εὐχόμεθα τά ἔτη Σας νά εἶναι πάμπολλα, πλήρη χάριτος καί εὐλογιῶν ἀπό τόν Θεόν, πρὸς δόξαν τοῦ Παναγίου Ὄνόματος Αὐτοῦ καί σωτηρίαν ψυχῶν.

Ἀπό τό ἱερόν αὐτό Ἀποστολεῖον, ὅπου ἡ πανσεβάσμιος Κάρα, ὁ Σταυρός τοῦ Μαρτυρίου καί ὁ τάφος τοῦ Πρωτοκλήτου, εὐλαβῶς προσκυνοῦμε τόν τῆς Ὁρθοδοξίας πρῶτον, τόν Παναγιώτατον καί Οἰκουμενικόν Πατριάρχην κ.κ. Βαρθολομαῖον. Σήμερον, εἰς τό Φανάριον, εἰς τό σεπτόν κέντρον τῆς Ὁρθοδοξίας, ἐορτάζουν μέ ἐκκλησιαστικήν λαμπρότητα τήν Θρονικήν Ἑορτήν, ἀφοῦ ὁ Ἀπόστολος Ἀνδρέας εἶναι ὁ Ἰδρυτής καί τῆς ἐκεῖ Ἐκκλησίας.

Ἀλλά καί εἰς τήν Ἁγίαν γῆν ὅπου ἔστησαν οἱ πόδες οἱ Ἅγιοι τοῦ Κυρίου καί ὅπου ὁ Ἀπόστολος Ἀνδρέας ἐζήσε καί ἀπ' ὅπου ἐξῆλθεν ἵνα εἰς σωτηρίαν τά ἔθνη ἀλιεύσῃ, νοερῶς προσκυνοῦμεν καί εὐλαβῶς τά δέοντα ἐν σεβασμῷ καί τιμῇ, εὐχόμεθα πρὸς τήν Α.Θ.Μ., τόν Πατριάρχην Ἱεροσολύμων κ. Θεόφιλον καί εἰς τήν περί αὐτόν Ἀγιοταφίτικὴν Ἀδελφότητα, δεόμενοι τοῦ Κυρίου ἵνα ἐπιστηρίζη αὐτούς εἰς τό δύσκολον ἔργον τους καί μάλιστα ὑπὸ συνθῆκας, ὡς ἔχουν διαμορφωθῇ πλέον οἱ καταστάσεις μέ τόν πόλεμον εἰς Μέσην Ἀνατολήν, ὑπὲρ καταπαύσεως τοῦ ὁποῦ τόν Κύριον καθικετεύομεν. Τοῦτο πράττομεν καί διὰ τήν κατάπαυσιν τοῦ πολέμου καί εἰς Βορρᾶν μεταξύ, δυστυχῶς, ὁμοδόξων Λαῶν, τῆς Ρωσίας καί τῆς Οὐκρανίας.

Ἔτι δέ νοερῶς τήν μαρτυρικήν μεγαλόνησον τήν Ἑλληνικοτάτην Κύπρον, σήμερον, ἰδιαιτέρως ἐπισκεπτόμεθα καί εἰς τήν φυλακισμένην εἰς τά κατεχόμενα ἐδάφη, περίπυστον καί γεραράν Μονήν τοῦ Πρωτοκλήτου εἰσερχόμεθα καί τό ἅγιον εἰκόνισμά του κατασπαζόμεθα, μπροστά εἰς τό ὅποιον ἱερά κανδήλα καίει, προσφορά τῶν Πατρῶν διὰ τῶν χειρῶν τῆς ἐμῆς ταπεινότητος.

Τόν Ἀπόστολον παρακαλοῦμεν, ἵνα μεσιτεύσῃ πρὸς Κύριον, ὥστε νά ἀπελευθερωθοῦν τά κατεχόμενα ἐδάφη τῆς Κύπρου καί νά παύσῃ ἡ κατάφορη αὐτῇ ἀδικία, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ἐντροπή γιά τόν κόσμον ὁλόκληρον.

Ἀδελφοί μου, ὁ Ἀπόστολος Ἀνδρέας, ὅπως καί ὅλοι οἱ Ἀπόστολοι, ἐξῆλθον εἰς συνάντησιν τῶν Λαῶν, διελέχθησαν, ἐκήρυξαν, ἐπόνεσαν, ἐμαρτύρησαν, ἀλλά ἐνίκησαν διὰ τοῦ πάθους καί τοῦ Σταυροῦ καί ὠδήγησαν τούς Λαούς εἰς τήν Ἀνάστασιν καί εἰς τήν σωτηρίαν.

Ἴσως μικρά ἢ ἀνύπαρκτος εἶναι ἡ διαφορά μεταξύ τοῦ τότε καί τοῦ τώρα κόσμου. Ὅθεν ἡ διδασκαλία τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου καθίσταται πάνυ ἀπαραίτητος καί ὅπωςδήποτε ἐπίκαιρος. Καί εἶναι αὐτῇ αὕτη ἡ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία

ἐξέρχεται πρὸς τὸν κόσμον, ἵνα ὁμιλήσῃ περὶ τῆς Ἀληθείας, νά διαλεχθῇ ἐν ἀγάπῃ μέ τόν σύγχρονον ἄνθρωπον καί ἵνα πάντως σώσῃ τόν κόσμον, οὐδόλως ἀφισταμένη τῆς ἀποκεκαλυμμένης ἀπὸ τόν Θεόν Ἀληθείας καί τῆς Ἀποστολοπαραδότου Ὁρθοδόξου πίστεως καί ἀγίας Παραδόσεως.

Οἱ προκλήσεις εἶναι πολλές καί τά γεγονότα ἐξελίσσονται ραγδαῖα. Ἕνας ὁδωστρωτῆρας ἔρχεται ἢ μᾶλλον ἦλθε, νά ἀλλάξῃ ἢ καλύτερον νά καταλύσῃ τά πάντα. Οἱ Ἀπόστολοι μᾶς διδάσκουν πῶς πρέπει νά στεκώμεθα, νά ἀντιστεκώμεθα καί νά προχωρήσωμε. Δηλαδή μέ βαθείᾳ πίστιν εἰς τόν Θεόν, μέ ἀγάπῃ, μέ διάλογον, μέ ὑπομονήν καί ἐπιμονήν καί ὅπωςδήποτε μέ πιστότητα εἰς ὅσα ἐδιδάχθημεν καί ἂν χρειασθῇ καί μέ τήν προσφοράν τῆς ζωῆς μας.

Πρό ὀλίγων ἡμερῶν, εἰς τήν τελετήν ἐνάρξεως τοῦ Θεολογικοῦ Συνεδρίου εἰς τās Ἀθήνας, ὁ Παναγιώτατος καί Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος, εἶπε μεταξύ τῶν ἄλλων:

«Εἰς τήν ἐποχήν μας, ἡ Ἐκκλησία καί ἡ Θεολογία της εὐρίσκονται ἀντιμέτωποι μέ νέας συνθῆκας καί πολλές μεγάλας προκλήσεις. Καί ἡ συνάντησις μέ τόν σύγχρονον κόσμον ὀφείλει ὁμως νά ἐκτυλίσσεται ἐν πιστότητι πρό τόν «οὐκ ἐκ τοῦ κόσμου χαρακτῆρα τῆς Ἐκκλησίας καί μέ γνῶσιν καί ὀξύ αἰσθητήριον διά τά νέα ἱστορικά δεδομένα».

Κατακλείοντες τό προσφώνημά μας Ἀδελφοί καί πατέρες ἀγαπητοί, ἀποστέλλομεν τοὺς ἀδελφικούς ἐν Κυρίῳ ἀσπασμούς, τοὺς ἐγκαρδίους χαιρετισμούς καί τήν ἐν Χριστῷ ἀγάπην μας, πρὸς τοὺς ὅπου γῆς Ἀδελφούς μας Πατρινούς καί Ἀχαιοὺς καί Ἕλληνας Ὁρθοδόξους Χριστιανούς, πρὸς πάντα Ὁρθόδοξον ἀδελφόν καί πάντα ἄνθρωπον, ἐν ἀπάσῃ τῇ δεσποτείᾳ Κυρίου, εὐχόμενοι ἔτη ὀλβια, πολλά καί εὐλογημένα παρὰ Κυρίου, ὅπως καί ἀπὸ μυχίων καρδίας εὐχόμεθα: «Πανευφρόσυνα Χριστούγεννα».

Διαβάστε ἀκόμη: [Μέγας Πανηγυρικός Πολυαρχιερατικός Εσπερινός για τον Πολιούχο της Πάτρας Απόστολο Ανδρέα](#)

